

The Hologram World

Author: Dan Visser, Almere, NL^[1]

Date: March 5 2020

Abstract.

In this article attention is given to the 5-th force, which generates the hologram world. The hologram world is more fundamental than the classical Big Bang universe. In a new cosmological postulate, named The Rotating Torus Hologram Universe (RTHU), the RTHU generates in time shifted materialized holograms, which we experience as Big Bang universa. However, in fact, and according to the postulate (and several experiments) the 5-th force is a dark matter force originated from a simultaneously non-existing Planck-boundary in the RTHU. The postulate also predicts a new form of climate-change caused by changes in quantum-gravity by subquantum features of the 5-th force in the RTHU.

De Hologram Wereld.

Auteur: Dan Visser, Almere, NL^[1]

Datum: 5 Maart 2020

Samenvatting.

In dit artikel wordt aandacht gegeven aan een 5-de kracht die een hologram wereld genereert. De hologram wereld is fundamenteeler dan het klassieke Big Bang universum. In een nieuw kosmologisch postulaat, genaamd Het Roterende Torus Hologram Universum (RTHU), genereert het RTHU in tijd verschoven gematerialiseerde hologrammen, die wij ervaren als Big Bang heelallen. Maar in feite, en overeenkomstig het postulaat (en verscheidene experimenten), is de 5-de kracht een donkere materiekracht die zijn oorsprong vindt in een tegelijkertijd niet bestaande Planck-grens in het RTHU. Het postulaat voorspelt ook een nieuwe vorm van klimaatverandering, die veroorzaakt wordt in veranderingen van kwantumzwaartekracht door sub-kwantum eigenschappen van de 5-de kracht in het RTHU.

Postulaat: een 5-de kracht genereert de hologram wereld.

De hologram wereld is een kosmologisch model dat in de plaats komt van de Big Bang en het klassieke Big Bang heelal. In tal van in cascade geschreven artikelen is daartoe sluitend bewijs uitgewerkt^[2]. Dit artikel voegt daaraan toe hoe een 5-de (informatie) kracht (F_{de}) en donkere energie (Y) daarin samenhangen. Deze donkere energie (Y) is variabel en niet hetzelfde als kwantumvacuüm fluctuaties uit het klassieke Big Bang heelal. De hologram wereld wordt bepaald door het Roterend Torus Hologram Universum (RTHU), dat in tijd verschoven hologrammen genereert, die allemaal ervaren worden als klassiek gematerialiseerde Big Bang heelallen. De zwaartekracht en kwantummechanica (de combinatie van Algemene Relativiteit (AR) en kwantummechanica), wordt daarin door Y gewijzigd. Want in het RTHU is $Y = (F_{de})^2$.

De relativistische tijd in de AR kan door de informatiekraft F_{de} , die een nieuwe donkere energie energie kraft is en de donkere energie Y variabel maakt, gewijzigd worden. De variabele Y is niet hetzelfde als de kosmologische constante uit de klassieke ruimtetijd die deze versneld doet uitdijen en de dichtheid van vacuüm constant houdt. Oorzaak: F_{de} en Y komen vanuit onder het Planckoppervlak. Dit oppervlak begrenst de AR, maar niet het RTHU. In het RTHU is de begrenzing losgelaten. Hierdoor krijgt "tijd" de vooraanstaande positie in de hologram wereld en niet ruimtetijd uit het klassieke Big bang heelal. Het postulaat levert "extra tijd" op, die de relativistische tijd van de AR wijzigt en kwantumbeweging en zwaartekraft verandert.

De Hungarian Academy of Sciences (Atomki, Debrecen) hebben een 5-de kraft aangetoond door het helium atoom 4He te versnellen in constant vacuüm^[3]. Op een zeker moment werd een kraftdeeltje gegenereerd met een energie van ongeveer 17 MeV. Dit kraftdeeltje verviel vervolgens in elektronen en positronen onder een hoek van 115 graden. Daarover is veel controverse, omdat internationaal dit in experimenten niet gereproduceerd kan worden (althans, tot op heden). Maar er is ook veel irritatie over de wederzijdse originaliteit van publicaties. Toch doe ik daar nog een schepje bovenop, want ik stel dat in de hologram wereld juist vacuüm roteert op schaal kleiner dan de Planckgrens (de begrenzing van de AR) en laat daarom in mijn manuscript-uitwerkingen "vacuüm roteren" via een nieuwe energietensor T_{dan} rondom een "stilstaand" 4He atoom. Daarmee heb ik laten zien onder welke condities een donker materie kraftdeeltje (m_{dm}^2) een 5-de kraft is die deel uit maakt van de hologram wereld^[4,5]. T_{dan} is een roterende torus, die een krimpende ($\Psi = 1$ en $N^3 \geq 1$, of uitdijende ($\Psi = G^2$ en $0 < N^3 < 1$) torus genereert in het RTHU (toelichting in manuscript-uitwerking in dit artikel).

In de uitwerking van dit artikel worden enkele manuscripten gepresenteerd. Daarin wordt ook toegelicht hoe de causaliteit van mijn postulaat voldoet aan de voorwaarden om een nieuwe theorie te zijn. De manuscripten zijn een aanvulling op de rest van de door mij in cascade geschreven artikelen. Vanuit mijn postulaat wordt ook voorspelt dat er plekken in het hologram zijn die van invloed zijn op het klimaat van de Zon en de Aarde, en de rest van de planeten in het Zonnestelsel. Deze invloed is nog nergens in beeld gebracht bij de studies over het de ontwikkeling van het klimaat.

[1] D.C.M. Visser, M. Ruyschhof 20, 1333 JL Almere, Nederland; email: dan.visser@planet.nl; phone: 0365499701 (voor buitenland +31365499701): Dan Visser (onafhankelijk kosmoloog en schilderij-kunstenaar, DAN) heeft buiten de institutionele hiërarchie om, solistisch een gedachten-experiment beschreven om op een andere manier dan gebruikelijk informatieverlies in het heelal tegen te gaan. Deze conservering van informatie wordt daarin veilig gesteld door een groter zwart-gat van een klein zwart-gat weg te schalen tot ze even groot zijn (2004). Door ze ook te laten versmelten en de temperatuur erbij te betrekken kon een (informatie) kraft afgeleid worden (F_{de}), die uiteindelijk de voor beide geldende grenzen van de AR (want dat is wat een klein en groot zwart-gat representeren) gelijkwaardig maakt aan de in het zwart-gat verdwenen informatie. Voor een Planck-gat en elk groter daar naar toe geschaald zwart-gat, kan er dus geen informatie verloren gaan. De F_{de} voorkomt een toename van informatieverlies in het grotere zwart-gat. Het wegschalen staat voor een negatieve kraft. Maar Chris Forbes, een PhD uit de UK, maakte hem er op attent dat de kraft ook positief

kon zijn, omdat het naderbij schalen van het kleine zwarte gat naar het grotere zwart-gat hetzelfde resultaat opleverde. Bovendien bleek er een nieuwe (negatieve) donkere energie Y uit de analyse te volgen door Dan's formule voor F_{de} in een vierkantsvergelijking te stoppen, waarvoor speciale condities golden met betrekking tot de grenzen van de AR bij de Planckgrens. Met andere woorden: Het geheel resulteerde in $\pm F_{de}$ en $-Y$. Deze resultaten werden vanaf dat moment alleen verder uitgewerkt door Dan Visser in zijn in cascade geschreven artikelen. Daaruit is zijn postulaat gegroeid. Dit houdt in dat het heelal niet een door een Big Bang ontstaan is (met daarin de AR), maar een hologram wereld is, gegenereerd vanuit een nieuw kosmologisch model (het RTHU), oftewel het postulaat van DAN). Het RTHU genereert hologrammen van in tijd verschoven gematerialiseerde Big Bang heelallen. De gebruikte beschrijvingen daarvoor hebben consequent basisformules van de fysica en wiskunde gebruikt. Dit in tegenstelling tot 'abstracte wiskunde' gebruikt bij snaartheorieën door wetenschapsautoriteiten. Daarin is de Planckgrens met $\frac{1}{4}$ verkleind, maar niet helemaal losgelaten, zodat het bestaande kosmologisch model van het klassieke Big Bang heelal nog steeds vast zit aan de Big Bang als oorsprong. In de basis-beschrijvingen van DAN is de Planckgrens verbrokken in sub-kwantum dynamiek en onderdeel van het RTHU geworden. Daar komt de 5-de kracht vandaan, die hij donkere materiekracht is gaan noemen, waarvan de krachtdeeltjes 'duo-bits' zijn gaan heten. 'Duo-bits' verzorgen de kwantumverstrengeling.

[2] www.vixra.org/author/dan_visser

[3] www.arxiv.org/abs/1910.1045

[4] www.vixra.org/abs/1912.0074

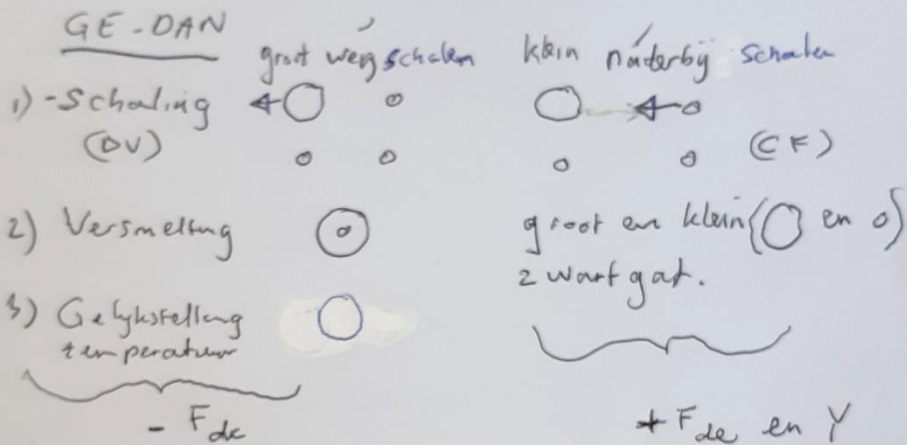
[5] www.vixra.org/abs/1911.0299

Vier manuscript-uitwerkingen.

Ontwikkeling postulaat

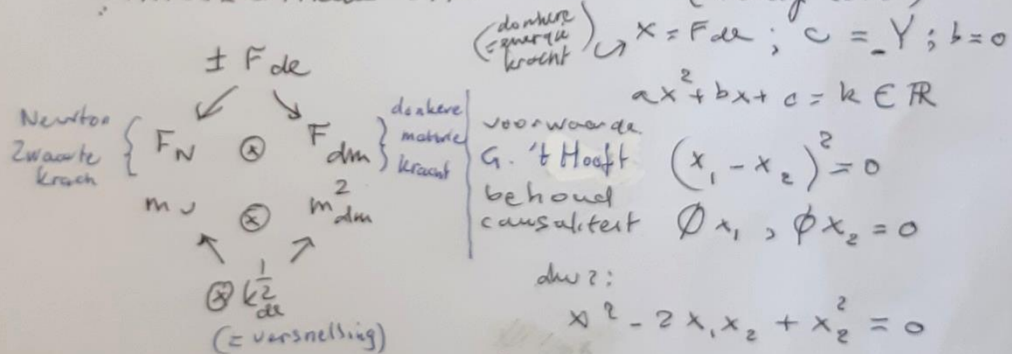
①

- Gedachten - Experiment DAN (2004)
- Presentatie GE-DAN website (2008)
- (3) Vixra-artikelen (DAN en CF) (2009)
- Retrospectief GE-DAN (2010)
- vervolg artikelen Vixra; alleen DAN (2009-2019)

Vixra-artikelen DAN

(vanaf 2010)

RTM
 genereert
 gematerialiseerde
 verschoven
 Big Bang heelallen

Donkere materie
 onder de Planckgrens zijn
 Duo-bits

afgeleid:

$Y = F_{de}^2$

DAN 7/1/2020
 Almere, NL

Nieuwe Donkere Energie kracht in het RTHU

$$F_{de} = F_N^{G=1} [m^2] \otimes \pm F_{dm} \left[\left(\frac{m^2}{s} \right)^3 \right]$$

↑
informatie
kracht
(nieuwe donkere
energie
kracht
in het RTHU)

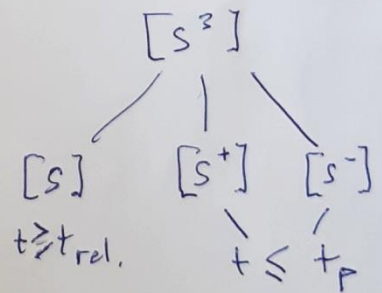
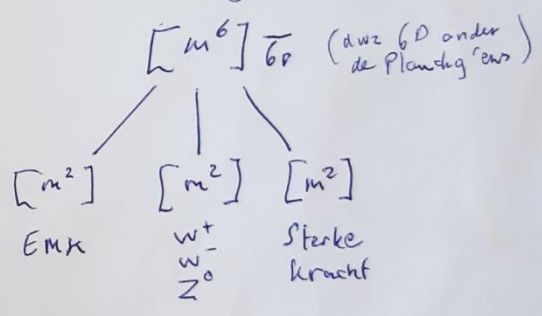
↑
kwantum
zwaartekracht
of de Planck-
grens
vlg's het
ouderwetse
klassieke
Big Bang
heelal
in het RTHU

↑ 5-de kracht
(= dark flow)
donkere materie kracht
(duo-bits) in het
RTHU zonder de
Planck grens, als
5de kracht, die vlg's
het Ouderwetse
Klassieke Big Bang heelal
vanuit onder de
Planck grens komt.

± F_{dm} genereert
1) een 'dark flow'
voor $t \leq t_p$ in
het RTHU waarneembaar
op macroschaal in het
ouderwetse klassieke
Big Bang heelal.

2) rotatie van
hologram werelden,
waarneembaar als
roterende c m B in
het ouderwetse
klassieke Big Bang
heelal (≈ 2g km/u)

3) huidige fysieke hologram-
wereld roteert (≈ 20.000 km/s)

Extra tijd ($t \leq t_p$) die
relatieve tijd
wijzigt ($t \geq t_{rel}$)

De samenhang tussen F_{de} en Y .

$$F_{de} = h \cdot F_N^{G=1} \otimes \pm F_{dm} = F_N^{G=1} \otimes \pm n F_{dm}$$

$$Y = F_{de}^2 = (F_N^{G=1})^2 \otimes n^2 F_{dm}^2$$

De kwantumzwaarte kracht wordt bepaald door een n aantal Planck oppervlakken ($F_N^G = n \cdot F_N^{G=1}$) waarvoor een kracht geldt van $F_N^{G=1}$. F_{de} genereert kwantumzwaarte kracht op de Planck grens inclusief drie fundamentele krachten vanuit $\pm F_{dm}$ als 5de kracht in het RTHU.

Y is nieuwe donkere energie in het RTHU en is variabel in plaats van constant zoals in het ouderwelse klassieke Big Bang heelal.

F_{dm}^2 is constant. Y neemt toe door n^2 via meer kwantumzwaarte kracht van meer Planck oppervlakken. Dat is gelijkwaardig aan $n^2 \cdot F_{dm}^2$.

Vandaar dat n^2 weergeeft dat F_{dm} uit 'duo-bits' bestaat in het RTHU. Daarom is n een 'hologram-getal'.

$\pm F_{dm}$ bestaat uit quasi-krachtdeeltjes (quasi-bosonen) bepaald door 'duo-bits', zijnde informatie deeltjes uit het hologram

Dan Visser, Amers, NL
25/02/2020

Dan Visser
Almere, NL
25/02/2020

Toelichting T_{dan}

$$T_{\text{dan}} = \pm \frac{k_{\text{de}}^{\frac{1}{2}} \cdot E_p}{N^3 \cdot G} \psi \left[\left(\frac{m}{s} \right)^6 \right]$$

Voor $\psi = 1$ en $N^3 \geq 1$
volgt een krimpende toern (a)

Voor $\psi = G^2$ en $0 < N^3 < 1$
volgt een uitdijende toern (b)

De dimensie kan herschreven worden in :

$$\left[\left(\frac{m}{s} \right)^6 \right] = \left[\frac{m^4}{s^4} \cdot \frac{m^2}{s^2} \right], \text{ zo dat met } G=1$$

$$\text{voor } \frac{1}{G} N = \frac{m^4}{s^4} \text{ geldt } \left[N \cdot \frac{m^2}{s^2} \right].$$

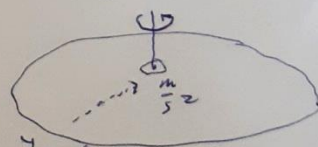
h.u.v.,

$$\left[N m \cdot \frac{m}{s^2} \right] = \left[y \cdot \frac{m}{s^2} \right] \quad \text{Joule} \rightarrow \frac{m}{s^2}$$

dwz (vanwege $G=1$) voor $L^2 = l_p^2; (N^3 \geq 1)$

Voor $L^2 < l_p^2; (0 < N^3 < 1)$ geldt:

$$\left[\frac{y}{N^3} \cdot \frac{m}{s^2} \right], \text{ dwz.}$$

(b) energie-
verbroekken
van (a)
door N^3

$\frac{\text{Joule}}{N^3}$ een toern voor
onder de Planckgrens.

Materie en antimaterie.

Het Standaard deeltjes- en krachten-model voor het klassieke Big Bang heelal voorspelt evenveel materie als antimaterie. Maar er is alleen maar materie. Vandaar dat een CERN-experiment (ALPHA) met H^{e^-} (waterstof; met een elektron) en H^{e^+} (anti-waterstof; met een positron) een verschil in de 1s en 2s lijnen van het fijnstructuur-spectrum heeft proberen te vinden. Maar er is geen verschil gevonden! En een CERN-experiment (ASACUSA) met ${}^4He^{2e^-}$ (Helium; met twee elektronen) en anti ${}^4He^{2e^+}$ (Helium; met twee positronen) heeft dat verschil ook niet gevonden! Volgens het klassieke Big Bang heelal zou er dus wel een verschil moeten zijn. Die zouden dan door kwantum-vacuümfluctuaties (de lambda-verschuiving) veroorzaakt worden. Maar die verschuiving blijkt er niet te zijn.

Volgens mijn nieuwe kosmologisch model RTHU kan dat verschil er alleen maar zijn als de invloed van donkere materiekracht-deeltjes (5-de kracht) erkend wordt. Want in het RTHU bepaalt die de asymmetrie tussen materie en antimaterie. Dat gebeurt door de asymmetrie van de roterende torus van het RTHU. Indien bovendien gelet wordt op de uitkomst van het Hongaarse experiment (Atomki), dat met het 5-de krachtdeeltje (X17) en het waargenomen verval daarvan in e^- (elektron) en e^+ (positron) onder een hoek van 115 graden, dan wordt die asymmetrie bevestigd. Immers tijdens de klassieke Big Bang is die hoek 90 graden zijn en dus wordt ten onrechte de symmetrie tussen materie en antimaterie voorspeld als gelijke hoeveelheden (die elkaar hadden moeten uitdoven). Het kan daarom niet anders om een nieuwe kosmologisch model te aanvaarden. Een ieder moet zelf maar de referenties naslaan voor de projecten ALHA en ASACUSA van CERN. Want de controverse tussen het X17 project van Atomki en CERN is een kinderachtige strijd.

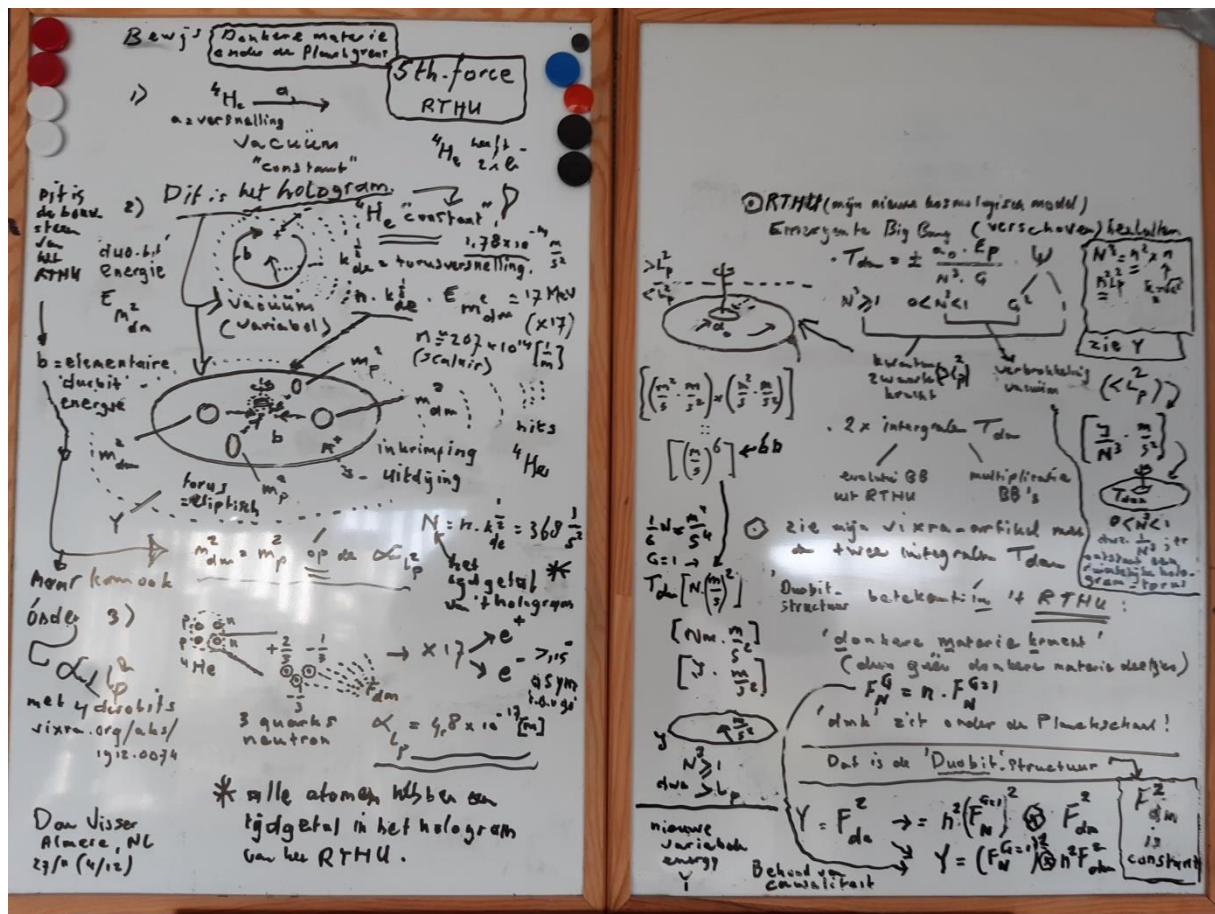
WUM.

WUM is een ander model en staat voor World Universe Model. Het beschrijft een heelal zonder Big Bang op basis van donkere materie kernen. Het is beschreven door Vladimir Netchitallo (USA) en gepubliceerd in het JHEP (Gravitation en Cosmology). Het model genereert de belangrijkste kosmologische parameters zonder Big Bang formules maar vanuit donkere materie kernen als oorsprong van het heelal. Maar in tegenstelling tot donkere materiekracht in mijn RTHU worden de donkere materie-kernen niet gedetailleerd. WUM blijft daardoor een klassiek model. Ook hiervoor moet de lezer zelf maar zoeken naar de publicatie, omdat ik in mijn artikel niet verder wil ingaan op klassieke modellen.

RTHU.

Het RTHU genereert eigenlijk "extra tijd". Die wijzigt de relativistische tijd van de AR. Want donkere materiekracht wijzigt de kwantum-toestanden in het klassieke kwantummodel. De hologram wereld kent daardoor vele gezichten. In de hologram wereld bestaan "tijdgetallen", die de positie van materialiteit en geest bepalen. Dit kan een plotselinge overgang naar een in tijd verschoven gematerialiseerd Big Bang heelal betekenen. Want in het RTHU wordt de dynamiek van onder de Planckgrens er bijgevoegd. Daarom voorspel ik ook dat de CMB (het oerlicht van het klassieke Big Bang heelal) een roterende torus is, die roteert met 29 km/uur. De torus die de Aarde achterlaat roteert met ongeveer 20.000 km/s.

Mijn schoolbord over de 5-de kracht in het RTHU.

De 5-de kracht is donkere materiekracht, dus een krachtdeeltje (een 5-de boson). Die laat zich beter begrijpen in een nieuw kosmologisch model, het Roterend Torus hologram Universum (RTHU). Daarin roteert vacuüm (op schaal kleiner dan de Planckgrens volgens het klassieke Big Bang heelal), maar zonder dat die grens werkelijk bestaat in het RTHU. Gevolg: Sterren in de buitenste regionen van een sterrenstelsels sneller draaien dan de rest in de binnenste regionen, als of het lijkt dat er donkere materie is die extra zwaartekracht geeft, of dat er donkere zwaartekracht is (rechtstreeks afgeleid uit zichtbare zwaartekracht waarin is de Planckgrens ligt bij $\frac{1}{4} l_p$), maar waarbij de eerste een onjuiste weergave en de tweede een onvolledige weergave van de fysische werkelijkheid is. Want volgens mijn postulaat moet de volledige Planckgrens worden losgelaten om de precieze invloed op macro-zwaartekracht te vinden. Vandaar dat ik de 5-de kracht donkere materiekracht noem, omdat die het sub-kwantum aspect benoemd door het gebruik van deeltjes die ik 'duo-bits' noem. Die wijzigen de kwantumtoestanden. Of anders gezegd: 'Duo-bits' verzorgen de kwantumverstremming. Op die manier zorgt de (sub-kwantum) donkere materiekracht voor extra zwaartekracht op macroschaal. Een voorbeeld daarvan is dus de snellere beweging van sterren in sterrenstelsels, maar een ander voorbeeld is het bestaan van sterrenstelsels zonder donkere materie of donkere zwaartekracht. En nog een voorbeeld is de "dark flow" uit het klassieke Big Bang heelal. Die is niet het gevolg van "een enorme massa" dichter naar de oorsprong van de klassieke Big Bang (en clusters van sterrenstelsels aantrekt als een flow), maar het gevolg van de rotatie van vacuüm op macroschaal volgens mijn nieuwe kosmologisch model, het RTHU.

Klimaat op Aarde in de hologram wereld.

Het postulaat RTHU voegt een nieuw aspect toe aan de klimaat-opwarming en strekt zich uit over een veel breder gebied dan de Aarde alleen naast de argumenten rond de opwarming zoals door CO₂, NO_x en PFAS. De samenhang tussen F_{de} en Y laat zien dat, hoe groter Y is, hoe groter de kwantumzwaartekracht is. Dit betekent minder vrije beweging voor atomen in een gebied waar een grotere Y bestaat.

In manuscript-uitwerking (5) is de uitwerking toegelicht.

Klimaat (nieuw)

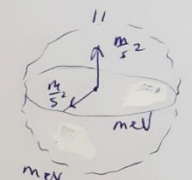
meer donkere energie in het RTHU → $Y = F_{de}^2$ ← informatie kracht in het RTHU (5)

Dan Visser
Almere, NL
25/02/2020

$$n^2 F_{de}^2 = \frac{Y}{(F_N^{g=1})^2}$$

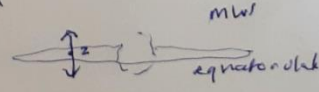
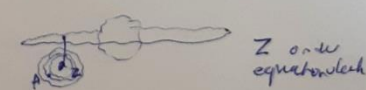
↑ hologram getal donkere materiele kracht de kleinste kwantum zwaarte kracht (een Planck oppervlakte)

$n \left[\frac{1}{m^2} \right]$ $\otimes \left[\left(\text{meV} \cdot m^2 \cdot \frac{m}{s^2} \right)^2 \right] = \left[\left(\text{meV} \cdot \frac{m}{s^2} \right)^2 \right]$

De n^2 in $n^2 F_{de}^2$ brengt $F_N^{g=1}$ boven de Planckgrens door een toename van meer Planck oppervlakken. (d.w.z. meer kwantum zwaartekracht) terwijl F_{de}^2 constant blijft.

Een toename van kwantum zwaartekracht betekent voor soorten stralingen meer vrije doorgang. Dat leidt tot meer warmte productie in de Zon en meer warmte op Aarde, maar dat geldt ook voor alle andere plancken van de Zon.

Voorbeeld: Wanneer een ster als de Zon (met de planeten er om heen, waaronder de Aarde) zich beneden of boven het equatorvlak van het (bijna platte) Melkwegstelsel bevindt, dan bevindt deze zich in het gebied met méér nieuwe donkere energie Υ . Deze zit net als de oude donkere energie als een halo rondom het Melkwegstelsels. Maar voor de Zon leidt dat tot méér kwantumzwaartekracht voor processen die hitte produceren, zoals bij de omzetting van waterstof in helium. Daardoor ontstaat er een toename van zonnearmte die de dampkring van de Aarde bereikt. Maar in de dampkring treedt het zelfde verschijnsel op als bij de Zon. Er ontstaat een makkelijker doorgang voor licht (en dus voor warmte). Gevolg: Opwarming! In cascade! Eerst door toename van warmte door de Zon en vervolgens door een ijlere Aardse dampkring waar de warmte gemakkelijker doorheen gaat. Dit geeft extra, een nog niet algemeen onderkende, opwarming van de Aarde. Deze soort opwarming betekent dat er nagedacht moet worden over een hitteschild rondom de Aarde.